

ஸ்ரீ
இராமஜெயம்.

ம ன ம த ன்
இரத்தேவிக்குச் சொல்லிய

இரணியாகரன் கதை.

இ ல் லு

ம-ம-ம-ஸ்ரீ கந்திரதாச சுவராயரவர்களால்

இயற்றியதை

சே. ஆ. மு. சாரங்கபாணி முதலியாரவர்களால்

பரிசேதிக்கப்பட்டது

சே. ப. வெங்கடசாமி நாயுடு

கு. சாமிரவத்து

அவர்களால்

தம்

கோயமுத்துர் அப்பஸ்வர் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1890 - இல்.

Registered Copyright.

ஸ்ரீ
இராமஜெயம்.

மன்மதன்

இரத்தேவிக்குச் சொல்லிய

இரணியாசுரன் கதை.

விநாயகன் ஸ்துதி.

ஐந்துகரத் தொந்திவயத் தந்திமுகத் தெந்தைதனை
சிந்தைமகிழ் வந்தனைகள் செய்.

இரணியனுடைய சரித்திரத்தை இரத்தேவிக்கு மதன் சொல்லுதல்.

புக்குவத்திலேமிருந்த லக்குமியின்மருமகனே
பவளயிதழானே தனவழுத்துப்பல்லானே
பருத்ததுடையானே சிறுத்தயிடையானே
பதிபத்தியுள்ளவனே உதிபத்தினியாதே
புரணநாமுகுந்தன் நாமகிம்மருபமதாய்ப்
புலனமதிறுனெடுத்த விபரமதைச்சொல்லுகிறேன்.

திருமால் துவாரபாலகருக்குக் கட்டளையிடுதல்.

பாரிபுலியிலோர்மனதாய்க் காரிகையேநீகளாய்
பண்டாதிசாலமதிற் புண்டீகப்பாதன்
பரமவைகுந்தமதி லுறைகின்ற லட்சுமியின்
பூங்காளனுகியவ ரிங்கிதமாய்விற்றிருந்து
படிவாசற்காவலரில் துழுகாரரான்துவார
பாலகரைத்தான்பார்த்து தாலமுண்டோனுரைப்பான்
பரமேஷநான்முகனும் புருசு-தன்வானவரும்
பாவாங்குசுத்தரனும் ஆசான்சடாக்கூரனும்
பதினெட்டுச்சித்தர்முதல் கதிபெற்றபத்தர்களும்
பழுகிலாச்சிரஞ்சீவி எழுவரொசெப்தரிஷி
பருதிமுதலொன்பதுபேர் பிருகுவொமொமுனிவர்
பட்டமிருந்திலங்கும் அட்டதிக்குப்பாலகரும்
பக்குவமாயிருக்கும் லக்கினம்பனிரெண்டும்
பாகவதர்பாசுதரும் நாகரொபொம்புகளும்
பரவையொபெகுகளும் மிருகமுதலானதுவும்
பரமவைகுந்தமதி லுறைகின்றயெம்மைமயவர்
பக்ஷமொடு காண்பதற்கு இச்சைகொண்டு வந்தாலும்
பத்திரமாகவென்றன் வத்திரவொன்றில்லாமல்
பள்ளியரையிடத்தில் துள்ளிவரக்கூடாது
பாலர்களேயென்றுரைத்து மாலவனுமப்பெர்முது
பஞ்சணமெத்தையின்மேல் வஞ்சகனுஞ்சீதைபுடன்
பள்ளிகொண்டிதானிருந்தார் வள்ளல்தாமோதரனார்

பிருகமகாரிஷியினுடைய பத்தினியின் கற்பை திரிமூர்த்திகள்

சோதித்து அவளால் சரபம்பெற்றது.

பதிவிரதாள்நாகவல்லி அகிருபகற்பழகி
பூத்தினியின்றன்னழகை கர்த்தர்களுந்தான்கேட்டு
பக்குவமாய்ப்பார்க்கவென்று நக்கச்சடையோனுங்
பதுமநாபத்தோனும் சதுர்முகத்தோனும்
பார்மீதில்மூவர்களும் கார்முழல்தன்னிடத்தில்
பந்தமொடுவந்துகின்று யிந்தநானெங்களுக்குப்
பரிதிர்க்கவேனுமென்று விசுவாசமாயுரைக்க

பத்தினியுஞ்சம்மதிக்க கர்த்தர்களுந்தானுரைப்பார்
பதிவிரதாளேகேளும் புதிதானவன்மது
படைக்கும்வகையுந்த ணிடைக்குட்டுசில்லாமல்
புடைத்தாலருந்துகிறோம் மடக்கொடியேயென்றுரைக்க
பத்தினியுந்தான்கேட்டு சித்தியிகொந்துகற்பை
பங்கப்படுத்துவதற் கிங்குவந்தார்களுன்று
பாவித்துவவன்மனதற் கோபித்துமூவர்களைப்
பாலர்களாக்கிவிட்டுச் சிலமுடனேயமுதம்
புடைத்தபின்மூவர்களும் கிடைத்ததுசாபமென்று
பாங்காகவுண்டெழுந்து ஆங்கவர்களைப்பொழுது
புற்பலமாயோசித்து கற்பின்செறுக்கதனால்
பவமொழித்தோமென்றவளும் அவமதிப்பாயெண்ணிநம்மை
பாலகராகச்சபித்தாள் கோலம்கெடும்படிக்கு
பழிகாரியென்றவட்கு இழிவானசாபமொன்று

திரிமூர்த்திகள் நாகவல்லிக்குச் சாபமிடுதல்.

பாருலகிலுன்னழகு மாறியிகப்போகவென்று
பார்த்திபரானமும் மூர்த்திகளுந்தானுரைக்க
பதிவிரதாளப்பொழுது சதிசெய்தமூவர்களை
பார்த்துநீர்மூன்றுஜென்மம் சேர்த்தெடுக்கவென்றுரைக்க
பார்த்திபரானமும் மூர்த்திகளும்வேற்றருவம்
பண்ணியவரவையகத்தில் யெண்ணியவரோரிடத்தில்
பவத்தைத்துலைக்கவென்று தவத்திலேதானிருந்தார்

நாகவல்லி வண்ணுன்வீட்டில் பிறந்தது.

பதிவிரதாளவன்புருடன் கதிரோனுதிக்குமுன்னே
பகீரதியிற்றான்குளித்துச் சுகிர்தமுடன்பிருகரிவி
பஞ்சாக்ஷரமணிந்து நஞ்சுண்டாவென்றுசொல்லி
பார்ப்புவியிற்றன்வனத்தில் நேராகவந்துநின்று
பத்தினியைத்தான்பார்த்து கர்த்தர்செய்மோசமென்று
புகுத்தறிவாற்றான்தெரிந்து ஜெகத்திலேயோர்ஜெனனம்
பண்ணக்கடவதென்று பெண்ணுக்குரைத்துப்பின்பு
பத்தினியாள்நாகவல்லி அத்தினத்திற்பாருலகில்

பாதிமதினும்பந்தர் ஆதியும்பகவனிடம்
 பண்ணேளதோர்க்கும் தொண்டைமாநகரத்தில்
 பார்த்தவுடனாகவுமே சேர்ந்தவற்றுகாட்டினில்
 பற்பலமாகியதோ ருப்பையெனவேபிறந்து
 பண்ணென்றிசைந்ததொரு வண்ணாகந்தனிலே
 பலமாகத்தான்வளர்ந்து சூலதெய்வமாகியெங்கும்
 பாருலகோர்தான்புகழ் மாரியம்மையாயிருந்த
 பத்தினியானவர்களைவன் உத்தமனாற்பிருகுமுனி
 பசகாகமேற்றயில்வோன் வைகுந்தவாசகனைப்
 பார்க்கவென்றேயவனும் ஸர்க்கமுடனேவந்து
 படிவாசல்திறக்கையிலே அடிசுளேனுமாமுனியைப்
 பண்வோரப்பால் கண்டுமேமதிமயங்கிப்
 பதினொன்றுஞ்சொல்லாமல் விதிபினுல்மெய்யம்மறந்து
 பயந்திருவார்திறக்கையிலே உயர்ந்தோனும்புஞ்
 பந்தமுடனேகூட்டு அந்தப்புறஞ்செல்லப்
 பண்டார்புரவாசன் கண்டுமுனிதன்னையும்
 பரமந்தவந்தோனே பிருகுரிவிவாருமென்று
 பரமசிம்மாசனத்தில் இருமென்றுவுபசாரம்
 பண்ணியேசெய்தபின்பு மண்ணின்மீதுன்பதிக்கி
 பையவேசெல்லுமென்று ஐயனையுந்தானனுப்பி
 பாபநாசன்முருத்தன் கோபமிகவுண்டாகி
 பள்ளியரைவிட்டெழுந்து மெள்ளவெளியில்வந்து

திருமால் துவாரபாலருக்குச் சாபமிடுதல்.

பற்பலவாய்க்காண்கொன்ன சொற்களெல்லாமறிந்து
 பள்ளியரைவருக உள்ளேகவிட்டதினால்
 பாவிசனையெந்தனுக்குக் கோபிகளாய்நீங்கின்றின்று
 பாருலகின்முன்றலென்மம் வீராதியீர்களாய்
 பாசமென்றுசொல்லுகிற நிகாசராய்த்தான்பிடித்து
 பணவாயெந்தனுக்கு வகையாவெதிரிகளாப்ப
 பண்ணுவதுசம்மதமோ கண்ணகரில்நீளினே
 பத்திப்பிரியர்களாய் சத்தியம்பூரணமாய்ப்
 பாக்கியர்களானதிலே யோக்கியமாயேழ்பிறப்பில்

பாழ்நாசில்வீழாமல் வாழ்வுதனிலேயிருந்து
 பரமனெனு மெந்தனுக்கு உறவாய் வருகிறதில்
 பதமாவிரண்டிலொன்று யெதுவேனுமென்றுரைக்கட்
 பாவநாசன்மொழியைக் காவலர்கள் தான்கேட்டு
 பத்தவதாராவும் குச்சு சத்துருவாய் மூன்று ஜென்மம்
 பரந்தாமநாங்களுமே பிறந்துவுண்டையம்பால்
 பாண்டரங்கநாங்களுமே மாண்டி றந்துகைகுத்தம்
 பழையபிடி காத்திருக்க அழைவுண்டாதாமென்று
 பாலகருந்தான்கேட்க மாலவனுயப்போது
 பந்தமாயுங்களுக்குத் தந்தோமென்றுரைத்துப்
 புகாகமேற்றயில்வோன் வைகுந்தவாழ்பதியில்
 பங்கஜபாதனலமேல் மங்கையுடன்வீற்றிருந்தார்
 துவாரபாலகர் பூலோகத்தில் பிறத்தல்.
 பாபநாசன்முகுந்தன் சாபமதாலே துவாரப்
 பாலகருமப்போது தாலமதிலேபிறக்கப்
 பார்த்திருக்குங்காலமதில் சாத்திரிகநாமுகுந்தன்
 பண்டா திகாலமதில் விண்ணின் உந்தியிலே
 பரமேஸ்வரநான்முகனும் பிரமனுந்தானுதித்தான்
 பாங்காயவனிடமாய் ஒங்கும்மீஷிமுதல்
 பளிதமென்றசொல்லுகின்ற யெழுவர்களுந்தான் பிறந்தார்
 பன்னரியெழுவர்களில் முன்னுதித்தோன்மீஷியிடம்
 பாசனமென்றசுற்றக் காசிபருந்தான் பிறந்தார்

இரணியன் பிறப்பு முதலியன.

பதிவிரதாளானதொரு திதியைமணந்தவனும்
 பரவையுழையகத்தில் அருமையுடன்வீற்றிருந்து
 பரமசிவனுடால் இரணியனைத்தான் பயின்றான்
 பற்பலவனுக்கினையோன் பொற்கண்ணைத்தான் பயின்றான்
 பரமனரியருளால் இவருவர்களுந்தான் பிறந்து
 பக்குவமதாயிருக்க யிக்கபுகழ்காசிபரும்
 பந்தமொடுதான்மகிழ்ந்து மைந்தருக்குநாமது
 பரந்தோரைத்தான்ப்போது மூத்தோனிரணியனும்
 பதமாவனுக்கினையோன் பொற்கண்ணென்றுரைத்து
 பகஷ்மொடுதான்வளர்த்தான் ரக்ஷகனுங்காசிபரும்

பாலகரிருவர்களும் ஞாலமதிலேயிருந்து
 பஞ்சவயதளவில் அஞ்சுவேதம்படித்து
 பாரோர்புகழுகின்ற ஓாறுசாஸ்திரமும்
 படித்துவிடவித்தையெல்லாம் முடித்துமேயாராய்ந்து
 பத்துவயதானபின்பு சித்தங்களிகூர்ந்து
 பதினாறுவயதளவில் விதியாலிரணியனும்
 பாங்கானவென்றும்பி பொற்கணனே நீ கேளாய்

இரணியன் தவஞ்செய்தல்.

பரமேஷ்டிநான்முகனை அரியதவமேபுரிந்து
 பார்புவியைத்தானெடுக்க நோய்வரம்பெற்று
 பதிவந்துசோலோமென்று மதியாலேதானுரைத்து
 பரமசிவனைத்துதிக்க இரணியனுந்தானடந்து
 புகவனிருக்குமந்த மகமேருவுக்கடுத்த
 பக்குவமானதொரு தெற்குத்திசையில்வந்து
 பார்புவியில்நாற்சதூரம் ஓராயிரங்காதம்
 பரப்புவில்லதீரணத்திற் சிறப்பாய்குழியைவெட்டி
 பட்டையுடனேவிறகு கட்டையுந்தானடுக்கி
 பக்குவமானதொரு அக்கினியுந்தான்முழக்கி
 பத்திசெலுத்துதற்கு மத்தியிலேவந்துநின்று
 பருத்ததலைகீழாகச் சிறுத்தகால்மேலாக
 பாங்குடனேதானிருந்து ஆங்கவனுமீசர்துதி
 பண்ணினான்சம்புசிவ புண்ணியனேமாதேவா
 பாண்டரங்காநீலகண்டா தாண்டகனேகாலகண்டா
 பாசபாணியாதா அரசவேணியதீரா
 பாமாசதாசிவனேவாமதேவாகுல
 பாணியனேசங்கரனே வேணியனேபொங்கரவா
 பரணுபுராந்தகனே சரணுவுமையவந்தன்
 பாகனேகங்கைகம்ங்கை யோகனேமுக்கண்ணா
 பக்கத்துணையெனக்கு நக்கச்சடையோனே
 பரமனேநீயிருந்து வரமதுகொடுத்தாளப்
 பசுபதியேநீவருவாய் புஜபலனேருத்திரனென்ற
 பண்ணினன்தோத்திரங்கள் எண்ணியர்வரமம்
 பவத்தைத்தொலைக்கவென்று தவத்திவிடிகையிலே

இரணியன் தான்கோரிய வரத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளல்.

பரமசிவனும்மகிழ்ந்து இரணியன் நன்பக்கமதிஸ்
பந்தமுடன்வாகனமாம் நந்தியின்மீதேறிவந்து
பரமனென்னுமந்திவண்ணன் இரணியனைத்தான்பார்த்து
பருத்தவமதனை நிறுத்தென்றுதானுரைக்க
பல்லறக்கன்றான்கேட்டு வல்லோனோஸ்வரனை
பண்டலியேகங்காளா குணஞ்சிவாயநமா
பரணேசதாசிவனை வரனையெனத்துதிக்க
பரமனுத்தான்மகிழ்ந்து இரணியனைத்தான்பார்த்து
பாங்குனக்குவேண்டும்வரம் யீங்குக்கேளுமென்று
பரமலிங்கன்சொன்னமொழி யிரணியனுத்தான்கேட்டு
பதினாலகமுதல் அகிலாலேவுண்டான
பண்ணுபூமியிலே அண்டமாயிரத்தெட்டும்
பருத்தபுவன்மது யிருநுத்தினுலாறும்
பாற்கடலோடெழுகடலும் மார்க்கமுடனேழ்சீவும்
பரவசமாகவேயான் அரசசெலுத்தவுமே
பண்ணுதற்குநின்கிருபை யண்ணலேதந்தபின்பு
பரமனரியேரமரர் பிரமனெடுவேல்முருகன்
பாகசாதனன்முதலா யாகவெட்டுத்திக்கிலுள்ளோர்
பட்டத்திலங்குகின்ற அட்டகெஜந்தன்னாலும்
பரந்தாமன்பள்ளிகொள்ளும் அனந்தசேடன்முதலாய்
பவமொழித்துவீற்றிருக்கும் சுவகோடிசித்தர்களால்
பரமபதம்பெற்றிருக்கும் சிரஞ்சீவியெழுவர்களால்
பரைகலைவண்ணமுதற் றரையிலுள்ள மாதர்களால்
பண்ணவர்களுள்ளுசொலும் விண்ணவர்கள்தன்னாலும்
பாகவதர்பாசபதர் யோகரிஷிசப்தரிஷி
பனிரெண்டிராசிகளால் சனியன்முதலொன்பதுபேர்
பரமுடனையிருக்கும் நகரத்திரத்தாலும்
பரமாதலுகின்ற ஜலமென்றதண்ணியிலும்
பவாத்திலுண்டான நவரத்தினங்கள்
பங்குபாதற்கேற்ற சங்குசக்கரத்தா
பல்லம்புதன்னாலும் வில்லாயுதத்தா
பங்குவமாயிருக்குத் திக்குத்திசைகளும்

பாட்டையிலும் காட்டினிலும் வீட்டினிலும் கோட்டையிலும்
 பந்தமுள்ளபூமியிலும் அந்தரத்தின்றன்னாலும்
 பகல்காலையையுச்சி ஐகமீதிரவினிலும்
 பச்சிலைமருந்தினிலும் மெச்சைந்துலோகமத்தில்
 பல்லாலும் கல்லாலும் புல்லாலும் முள்ளாலும்
 பந்தோபஸ்தாயிருக்கும் மந்திரங்கள் தன்னாலும்
 பரமேஷ்டி நான்முகனும் பிரமன்படைத்தவயிர்
 பார்புலியூர்வனத்திற் கூருபதினைந்துலட்சம்
 பாணிதனில் வாழ்ந்தாதி காணியேனும் பத்துலக்ஷம்
 பவன்கொள்மிருகமெனும் விலங்குக ல்பத்துலட்சம்
 பகையென்ற சாதிகளில் விச்சித்திரம்பத்துலக்ஷம்
 பத்துள்ளதாவரத்தில் பத்தொன்பதுலக்ஷம்
 பதியான தேவர்களில் பதினென்றுலக்ஷமதாம்
 பவனமதில் மானிடர்கள் நவலக்ஷமென்றுரைக்கும்
 பாலொற்றதோற்றமது நாலுலகையானதிலே
 பளிதமென்று சொல்லுகின்ற பெழுபிறப்பிலுற்பவித்த
 பருத்ததிலேயானதிலே சிருத்ததிலெறும்புகடை
 பண்பாகக்கூடியது யென்பத்துனன்குலக்ஷம்
 பலவாத்மாதன்னாலே கலகமுஞ்சாவில்லாமல்
 பரமனையெந்தனுக்கு வரமது மிகக்கொடுப்பீர்
 பரமலிங்கநாதனென்று இரணியனுத்தான்கேட்க
 புகுபதியும் போது நிகாசரனுரைத்தவரம்
 பாந்தமாயுந்தனுக்கின் நியந்தோமெனவுரைத்து
 பார்வதிசமேதனுமே மேருவினிற் சென்றுவுமை
 பராபரியுடன்கூடி நிராயுதனும் வீற்றிருந்தார்

இரணியன் தேவர்களை ஜெயித்தது.

பரமன்வரம்பெற்று இரணியனும் போது
 அவமொழித்ததென்றெண்ணி தவநிலையைவிடாழித்து
 பலமாகச் சான்றெழுந்து தலமீதில் விட்டவனு
 பரமனால்கில் யெகியமராபதியாம்
 படைத்திற் சென்றவனும் இட்டமுடனையிருக்கும்
 பண்ணைகளைச் செயித்து அன்னவனோடென்றாரையும்

பஞ்சாபிலேமுருகன் வினையகனோடிரிபிரமன்
பண்ணவர்கள்மாமுனிவர் இன்னரர்க்கந்தருவர்
பஞ்சையுளவிஞ்சையரைக் கெஞ்சம்படியடித்து
பாதலத்தினுட்புகுந்து சாதனையினற்சமக்கும்
படமாயிரம்பெற்ற திடமாமனந்தனையும்
பத்திரமாய்ச்செயித்து சத்துருக்களில்லாமல்
பாதலத்தைவிட்டெழுந்து மேதலத்திலவந்துநின்று
பைகவரொன்றில்லாமல் வணகயாகத்தானெய்யித்து.

நகரச்சிறப்பு.

பற்பணிதிவேலைசெய்யும் சிற்பியெனுந்தச்சீனையும்
பார்த்துவிரணியனும் யேர்த்திருக்கவோர்நகரம்
பண்ணுவீரென்றுரைக்க யெண்ணுயிரங்காதம்
பரப்பும்விசாலமுள்ள சிறப்புள்ளவீடுகளும்
பட்டணத்துக்கேற்றதொரு சட்டமுள்ளவீடுகளும்
பள்ளியலையாசாரம் உள்ளரையில்மாளிகையும்
பளிங்குமாமண்டபமும் ஒழுங்குள்ளகோபுரமும்
பூரானவீற்றிருக்கச் சோயசண்மணியம்
பண்ணினுந்தச்சுனந்தா நெண்ணுயிரந்தெருவும்
பற்பலவினோதமாய்ச் சிற்பியெனுமாசாரி
பட்டணத்தைபுண்டுபண்ணி இட்டமுள்ளபேரதற்கு
பரணிகுழங்குத்திற சோணிகாபுரியென்று
பற்பலனாமிரணியற்குச் சிற்பியெனுந்தானுரைத்து
பண்ணவர்கள்தன்னுலகில் வண்ணமுடன்வீற்றிருந்தான்
பல்லவனாமிரணியனும் வல்லவனும்நான்முதனால்
பாரானவையெறுபத் தாராயிரங்கோடி
பசாசர்களுன்றுசொலும் நிசாசரைத்தரன்சமைத்த
பல்லரக்கர்த்தன்னுடனே வல்லசோணிகாபுரத்தில்
பத்திரமாய்வந்தவனும் உத்தமரீலாவதியைப்
பூங்காகத்தான்மணந்து நீங்காகிருந்தசரன்
பக்குவமாய்த்தான்வாழ்ந்து அக்கிரமந்தான்மிருந்து

இரணியன் தேவர்களுக்குக் கட்டளையிடுதல்.

பாகசாசனையவன் வேகமுடனேயழைத்து
 பயிர்செய்கும்களுக்குத் தயிரியமாயிருமன்று
 பருவகாலங்களிலே பெருகவேமாரியது
 பட்டணத்தைச் சுற்றிலுமென் னிட்டமாகப்பொழிய
 பந்தமொடுசெய்குவது இங்கிரனேயென்றுரைத்து
 பருமன்புனற்காசன் வருணையுந்தானழைத்து
 பருத்திருக்கும்நகரமதி லிருக்கும்வீணவாசலுக்கும்
 பலங்கொண்டரக்கரிட அலங்காரவீதிகட்கும்
 பருந்துளெழும்பாமல் பொருந்தவேநீர்தேளிக்க
 பண்ணுவதுவுன்றொழில்தான் இன்றுமுதலென்றுரைத்து
 பாகவனும்வண்ணிதனை யாவலுடனேயழைத்து
 பட்டணத்திலெப்போதும் இட்டசுடரொழிவாய்
 பார்த்தவிடங்களெல்லாம் யேர்த்திருக்கவென்றுரைத்து
 பலமாகமோதுகின்ற உலகைவதனைத்தானழைத்து
 பண்டிருக்கும்பட்டணத்தில் தென்றற்காற்றனுவாக
 பதமாகநாந்தோறும் விதமாகவீசுமென்று
 பானுவென்றருளியனை வேணுமென்றுதானழைத்து
 பருத்தநகரமதில் சிருத்தசுடர்தான்வீச
 பருதியெயென்றுரைத்துச் சுருகியுளந்திரனை
 பாந்தமுடன்றானழைத்து சாந்தமாய்ப்பட்டணத்தில்
 பளிங்குநிரமாகலுநீ குளிர்த்திருக்கச்செய்யுமென்று
 பந்தமுடன்றானழைத்து அந்தகனைத்தானழைத்து
 பல்லரக்கர்தங்கனையுங் கொல்லவுமேகூடாது
 பற்பலனேயென்றுரைத்து புட்பகவிமானமதில்
 யாந்தமுடனேறிவரும் வேந்தனைத்தானழைத்து
 பவழமுதலரத்தினத்தா லுவமையுடனேசமைத்த
 பலபூவுணங்களெல்லாம் நலமாகவென்னசுரர்
 பணியூண்டுதொளிருக்கத் துணிவுகொண்டெய்யுமொன்று
 பான்மையுடனேயுறைத்து நான்முகனைத்தானழைத்து
 புடைக்குந்தொழில்களெல்லாம் கிடைக்குமென்றெண்ணுதே
 பட்டத்தையின்றமுதல் விட்டுவிடுமென்றுரைத்து
 பரமனைத்தானழைத்து வரனேயுன்னைலைதன்னில்

பார்வதியாள் தன்னுடனே நீரிருக்கக்கூடாது
பகவனேயென்றுரைத்துக் கதவாகனையெவன்
பாந்தமுடன்றானழைத்துச் சேர்த்தவைகுந்தமதில்
பட்சமொடுநீந்தனிட லட்சியாள் தன்னுடனே
பதிவிட்டுச்செல்லுமென்று அகிபவனாய்த் தானுரைத்து
படம்விரித்தசேடனையும் திடமாகத்தானழைத்து
புதிக்காவிராட்சதரைக் கழிக்கவுமேகூடாது
பத்திரமாய்நீயிரென்று கர்த்தன்போற்றானுரைத்து
பணிரென்றொகிகளைத் தனியாகத்தானழைத்து
பாந்தமுடனென்னாரும் சேர்த்திருக்கவென்றுரைத்து
பரவியிருக்கும்நவக் கிரகங்களைத்தானழைத்து
பந்தமுடநீங்களுமே சொந்தவிடமில்லாமல்
பாய்ந்துமற்றோரிடத்தில் ஓய்ந்திருக்கக்கூடாது
பக்குவமென்றேயுரைத்துச் சொக்கன்கைலைசென்று
பண்டரங்கன்றொழிலில் வேண்டும்வரங்கொடுத்து
பைநாகமேற்றியில்வோன் வைகுந்தஞ்சென் மசுரன்
பாவநாசன்றொழிலில் யாவரையுந்தான்கார்த்து
பத்திரமாய்ச்சென்றவனும் சத்தியலோகம்புகுந்து
பரமேந்தி தன்தொழிலில் திறமாகத்தான் படைத்து
பட்டணத்திலவந்திருப்பான் சட்டமுடனில்வகையாய்

தேவரிடுக்கம்.

பகவிரவுபிரியாமல் யுகமென்றிரணியனும்
பாராண்டுதான்மகிழ்ந்து சிராயிருக்கையிலே
பண்ணரைத்தசாபமது அன்றுவந்துகூழ்ந்தகிலல்
பண்ணவாரந்தேவர்களை அன்றுவரவழைத்து
பன்றிக்குட்டி ப்பசுவின் கன்றுக்குட்டி க்கறியும்
பனங்கள்ளஞ்சாராயம் தின்ப்கொண்டேவந்தெனக்கு
பண்ணஞ்செய்வதற்கு இக்தண்ணஞ்செல்லுமென்று
பண்ணவர்க்குத்தானுரைத்து அண்ணலைப்போல்தானிருக்க
பதினாறுலகமதில் புதிதானபேர்வினங்கப்
பாமனரிவேதெனென்று ஒருவர்கொல்லக்கூடாது
பற்பலமந்திரத்தில் அற்புதமாய்ச்சொல்வதிலே

பரலை சூழ்வையகத்தில் இரண்யோம்நமாவெனவே
 பஞ்சமறையென்றுசொல்லும் ஐந்துவேதம்முதலாய்
 பரமபதந்தான் கொடுக்கும் இரணியனெதெய்வமென்று
 பார்ப்புயிலுள்ளோர்கள் கூருவதுமல்லாமல்
 பதில்நாமஞ்சொல்லிவந்தால் கத்தியால்காக்கறப்பேன்
 பறைசாற்றுமென்றுரைத்துத் தரைபுலியையாண்டிருந்தான்
 தேவர்கள் இந்திரனிடம் முறையிடல்.

பாதகனிரணியனால் வாதையிகப்பட்டமரர்
 பாக்காகன்னிடத்தில் வேகமொடுசென்றுமுறை
 பாதகன்செய்யாக்கிணைகள் தீதாயிருக்குதையா
 பக்ஷமொடுவெங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று
 பாதமகிலேவிரூக ஆதரவுசொல்லியபின்
 பண்ணவர்கோனிந்திரனும் விண்ணவருமாதவரும்

இந்திரன் தேவர்களுடன் திருப்பாற்கடலுக்குப்போய் திருமாலிடம்
 முறையிடல்.

பரமேஷ்டியாவர்களும் இரணியற்குத்தான் பயந்து
 பாற்கடலிலொளித்திருந்த பாற்கடமுருந்தினையும்
 பார்ப்பவனமண்டமெலாம் ஓர்கொடியிலாடாய்ந்து
 புள்ளிகொண்டபாற்கடலில் வள்ளல்தமைகண்டவர்கள்
 பண்டிப்புரவாமா விண்டிசீதரநாமா
 பதுமநாபகேசவனே மதுரூதாமாதவனே
 பக்குவமானதிர விக்ரிரமாகோவிந்தா
 பாசனனேமாவிரடி கேசவனேநாரணனே
 பாமாதாமோதானே வீமாரகுபதியே
 பவுத்தாஜெனாத்தநென்கதை கவுஸ்துவாபரணனேநீ
 பக்ஷமொடுவெங்குளையும் அச்சதனேகாத்தருள்வாய்
 பாதகனிரணியனும் தீதுடையமாயிஷ்டும்
 பனங்கன்னஞ்சாராயன் தினந்தோருங்கொண்டெவந்து
 பட்சிக்கிகத்தான்கொடுத்தால் இச்சையுடனையிருப்பான்
 பசிகேரஞ்சென்றுவந்தால் நிசாசரனுமேககிருன்
 பாதகற்குத்தான்பயந்து மாதவனையிங்குவந்தோம்
 பாளியெனும்பொய்கையென்ற காளிங்கன்மெயில்முன்னான்

பந்தமொடியோனையது வந்துநின்றநீர்குடிக்கப்
பாளியிலிருந்துகார் டேவழமின்றும்பிகையைப்
பற்றித்தண்ணீர்க்கிழுக்க அத்தியுங்கரைக்கிழுக்க
பதமென்றகாலமதில் முதனையுந்தண்ணீர்க்கிழுக்க
படபடத்துயானையது திடங்கெட்டுத்தான்பயந்து
பண்டாரிமுலமென்று வண்டுகரியோலமிட
பத்தவதாரனென்றை சத்தமதுதாண்டேட்டு
பக்குவமானவுந்தன் சக்கரத்தையேவிவிடப்
பாய்ந்துமுதனெசிறம் சாய்ந்துவிழக்கொன்றவிட்டுன்
பதிவந்துசேர்ந்ததுபோல் அகிபலனெயெங்கனையும்
பட்சமொடுதான்காற்பா யச்சதனெயென்றுரைக்க
திருமசலானவர் தேவர்களுக்கு அபயஸ்தக்கொடுத்தல்.

பஞ்சாயுதக்களும் அஞ்சாதிருங்கென்று
பண்ணவர்க்குத்தாமுரைத்து கண்ணனுமனுப்பிலைத்து
பாண்டவர்சகாயனும் அஞ்சுகருகிபையும்
பாரிஸ்மிகத்தான்றலங்கும் ஓராறுசாஸ்திரமும்
பதினென்புராணமுடன் விதியான ஆகமங்கள்
பழுவில்லாவெழுநான்கும் முழுதுள்ளசிவமதமாம்
பண்டரியினாகமங்கள் இரண்டொன்விஷ்ணுமதம்
பருவத்துக்கலையான மறுபத்துநான்குதவும்
பத்துகின்றதொண்ணூத்தார் தத்துவமுமுள்ளதெலாம்

பிரகலாதனனுப்பத்தி விவரம்.

பார்ப்புவியற்றூன்றிறக்க வேருருவாய்த்தான்சமைந்து
பாவைகுழ்ப்புலுகில் இரணியாகரன்மனைவி
பாலொற்றகன்மொழியான் நீலாவதியிடமாய்
பரந்தாமன்றன்னருளாற் பிறந்துவைந்தாம்வயதில்
பாதகன்பேரோதாமல் ஆதாரமாகவென்னை
பந்தமொடுதான்றுதித்தால் உந்தனுக்குவப்போது
பரமபதம்நான் தருவே னரிருபமாகநின்று
பாதகனைத்தான்வதைத்துத் தீதகலயாவரையும்
பக்யமொடுதான்கார்ப்பேன் இச்சுணத்திற்செல்லுமென்று
பங்கஜபாதன்சொலவே ஆங்குதுவுக்கேட்டெழுந்து

பிரகலாதனன் பிறப்பு.

பத்துமாதம்நிறந்து உத்தமியான் தன்வயிற்றில்
பாலனெனவேபிறக்க காலம்திலேயிரன்யன்
பரமசந்தோடமதாய்க் குருநானசுக்கிரனை
பத்தமொடுதான்ழைத்தென் மைந்தனுக்குநரமமது
பார்த்துரைமுமென்றுரைக்கக் கீர்த்திபெற்றசுக்கிரனும்
பாலன்பிறந்தவிதந் தாலத்தையாளுகின்ற
பாதசற்குப்போராது ஆதலினவீந்தமைந்தன்
பரமனரிதன்னருளால் தரைமீதிலேபிறத்தான்
பாவகாகரமுக்கது சாகாதநாமமது
பரமனரியன்பனுக்கு பிரகலாததேவனென்று
பார்த்தவனுந்தானுரைக்க கீர்க்கமுடன்றான்கேட்டு
பசுமொடுதான்வளர்த்தான் ரக்ஷகன்போலொத்தசுரன்

இரணியன் பிரகலாதனைப் பள்ளியில்வைத்தல்.

பாலனுக்கு அஞ்ஞவய தாலத்திலேயாக
பள்ளிக்குவைப்பதற்கு வெள்ளிதனைத்தானழைத்து
பந்தமாயெந்தனிட மைந்தனுக்குமென்னெழுத்தை
பரமனரிதான்முதலும் இரணியனென்றேயுரைத்து
பற்பலவேதமெலால் சுற்பிக்கவேணுமென்று
பசாசனிரணியனும் நிகாசர்குறுவுக்குரைக்க
பளிங்கவனுந்தான்கேட்டு ஒழுங்குள்ளமைந்தனையும்
பல்லக்கின்மீதுருத்தி மல்லர்களாற்றுகெடுத்து
பள்ளிக்கடந்தனிலே பிள்ளைதனைக்கொண்டிருத்தி
பந்தமாய்ச்சுக்கிரனும் மைந்தன்முகம்நோக்கி
பரமனைத்தானினைந்து இரணியநமாவென்று
பாலகனேசொல்லுமென்று காலம்திலேயுரைக்க

பிரகலாதனன் சுக்கிரனுக்குரைத்தல்.

பாலகனுந்தான்கேட்டு மாலோன் தாமோதரனும்
பதுமநாபன்முகந்தன் மதுகுதன்ஜனார்த்தன்
பசுதிர்க்குக்கோலிந்தன் ரிஷிகேசமாலிந்தன்
பண்டீபுரவாமன் விண்டுசேதாநாமன்
பாராயணகேசன் காராயணவீசன்

பக்குவமானதிரு விக்கிரமமாதவன் நன்
 பன்னிரண்டுநாமமல்லால் அன்னியர்பேர்சொன்னுக்கால்
 பாழ்நரகில்வீழ்ந்திடுவார் நாள்தனிலே ஆனகயினால்
 பாடிமெத்தி தான்விதித்த பிரிவான்மாளிடர்க்கு
 பாபுவியிலுண்டான நூருவயதானதிலே
 படுத்துறங்கும்நித்திரையில் அடுத்தேகுமைம்பதுதான்
 பழமைசொலத்தெரியாத யினமைப்பிராயம்தில்
 பத்துவயதேகிவிடும் மெத்தத்தளருவதில்
 பத்துவயதேகிவிடும் இத்தனையும்போக்கியபின்
 பற்பலமாய்த்தானிருக்கும் முற்பதுவந்தன்வயதில்
 பச்சைமால்கிருபையன்றி நிச்சயமுமொன்றுமில்
 பாகமுடனின்னமொன்று வானகயாற்சொல்லுகிறேன்
 பாணிகுழ்ப்புமிதனிற் காணுவதந்தானழியும்
 பாயமாய்த்தானிருக்கும் காயமதுவுமழியும்
 பாங்காணுண்டபொருளும் தீங்காகத்தானழியும்
 பலமாயிருக்குமிந்த வலகமெலாந்தானழியும்
 பவம்நிறைந்தவுடலுக்கு நவவாசலொன்பதுண்டு
 புழுதுள்ளவுடலதிலே புழுவும்மலம்ஜலமும்
 பூழுந்திரேகமகில் கோளும்சளியிருமல்
 பம்பியேநானிருக்கும் நம்பினால்மோசம்வரும்
 பார்க்கவனே ஆனகயினால் கார்க்கவரிமாயினையும்
 பஜனைசெய்தால்நிதமும் வசையொன்றும்வாராது
 பாதகன்பேரோகினதால் தீதுமக்குவந்துவிடும்
 பாபமதுவந்துவிட்டு சாபமதுநேந்துவிடும்
 பாதகனுங்கெட்டிடுவான் வாதைக்குட்பட்டிடுவான்
 பயிர்நனையெங்காளும் ஒழுங்காயிருக்கின்ற
 பற்பலராமன்பாதம் யெப்போதுமழியாது
 பரமாத்மாவானவனை ஹரிஜம்நமாவென்று
 பங்கஜபாதனைன்றுஞ் சுங்கனேசொல்லுமென்று
 புரமணரிபக்தனெனும் பிரகலாதனனுரைக்க
 சுக்திரன் இரணியனிடஞ்சொல்லுதல்.
 பார்க்கவனுந்தான்கேட்டு வேர்க்கவுடலும்பதறி
 பயந்துகங்கிமனம் அயர்ந்துஇரணியன்நன்

பக்கமதிற்சென்றுவெள்ளி துக்கத்துடனுரைப்பான்
 பரமன்ருழில்புரியும் இரணியனே உன்பெயரைப்
 பற்றியே சொல்வென்றேன் குற்றமுள்ளாமமதை
 பக்தமாய்சொல்லுகிறான் ரக்தகனேவுன்மைந்தன்
 பல்லகராஜனென்று சுக்கிரனுஞ்சொன்னவுன்

இரணியன் பிரகலாதனனுக்குமைத்தல்.

பாலகனைத்தன்மடியில் காலமறிந்தேயிருத்தி
 பகரடாவென்பெயரை சுகமாகியிருக்கப்
 பதில்நாமஞ்சொல்லாதே சதிமோசம்வந்தனாகும்
 பரமனரியித்திரனும் பிரமனொடுதேவர்களும்
 பத்தியாடுயென்பெயரை நித்தியமுந்தான் துதிக்கப்
 பார்த்திருந்துயுமிப்போ கீர்த்திபெறச்சொல்லாமல்
 பகைவனிடநாமமதை வகையாகச்சொல்வதென்ன
 பந்தமுடனெந்தனுக்கு மைந்தனெனவேபிறந்து
 பரந்தமொடுயென்பெயரை சாந்தமாய்த்தான் விளங்க
 பண்ணவல்லோவேனுமடா கண்ணகனிலந்தனிலே
 பரமன்பேர்சொல்லாமல் இரணியநமாவென்று
 பாலகனேசொல்லுமென்று காலமதிலேயுரைக்கப்

பிரகலாதன் இரணியனுக்குமைத்தல்.

பாதகன்சொற்கேட்டவனுங் காதிரண்டிற்செய்வைத்து
 பட்டாபிராமனெனும் அட்டாஷ்ரத்தோனை
 பார்ப்பவனமண்டமெனாம் ஓர்நிமையிலுண்டவனை
 புன்னுமறைமுடிவி சென்றும்உறைபவனை
 பரந்தாமமாதவனை நிரந்தமாய்நின்றவனை
 பரணைசெய்தாற்றினமும் வசையுனக்குவாராது
 பரமரகசியத்தை ஹரிஓம்நமாவென்று
 பந்தமொடுநீதுதித்தால் எந்தையேசீதரன்றன்
 பரமவைகுந்தமதில் உறமாகத்தானிருப்பாய்
 பாதகனென்றுரைக்க காதிரண்டிற்றுகேட்டு

இரணியன் பிரகலாதனுக்கு ஆக்கினைகள்செய்ய மல்லர்களுக்கு
கட்டளைபிடல்.

1 பசாசனிரணியனும் நிசாசரனுமப்போது
பல்லெறெறெறென்று மெல்லவேதான்கழித்து
பகைவன்பேர்சொன்னதினால் வகையாகக்கொல்லவென்று
பல்லரக்கனிரணியனும் மல்லர்கனையங்கழைத்து
பகைவனாய்த்தான்பிறந்த மகவைக்கொலைக்களத்தில்
பண்பாகக்கொண்டுசென்று ஒன்பது ஆக்கினையால்
பரிந்தென்றன்பக்கமதில் திருந்தவேநீர்வருவீர்
பூங்காநமல்லரென்று ஆங்கவனுமேயுரைக்க
பல்லவர்களாமலீர மல்லர்களுங்கேட்டெழுந்து
பரமனரியன்பினனும் பிரகலாததேவனையும்
பருத்தகயாநனால் உருத்தவிரிந்துகட்டி
பத்தினைக்கொண்டேகவவன் பெற்றதாயானவரும்
பதறுபுடல் சீர்தவளுள் கதரியழுதுகொண்டு
நீலாவதி புலம்பல்.

பாதகன்சுதன்பிரக லாதனைத்தான்பார்த்து
பந்தமொடியெந்தனிட மைந்தனையுந்தனுக்கு
பல்லவியுந்தின்னமுமே நன்றாய்முனைக்கவில்லை
பார்த்து மகிழவில்லை போற்றிப்புகழவில்லை
பலகாஉன்னையுமே ஞாலமதில்நான்மகிழ்ந்து
பார்த்துயெந்தன்மனம் பூரித்திருப்பதற்குள்
புதுராயுந்தனையுள் சாகவென்றோபிரமன்
படைத்தானோநானியேன் திடத்துடனையுந்தனையும்
பத்துபாதஞ்சுமந்து பெற்றவயர்நோருதடா

பரமன்விதித்தபடி தராம் திற்ப்புரது
 பாலகாயென்றுரைத்தான் நீலாவதியம்மன்
 பன்னகாசயனன்பத்தன் அன்னைசொல்லத்தான்கேட்டு
 பிரகலாதனன் தன் தாயாருக்குரைத்தல்.

பற்பினியேவுதனிட கெற்பத்திருக்கையிலே
 பாரச்சடைமுனிவன் நாரதனுரைத்தமொழி
 பான்மையையமற்றதென்ன மேன்மையதைச்சொல்லுகிறேன்
 பானுகிர்குழலகில் மானிடர்கன்தங்களுக்கு
 பண்பானதுறுவயதில் அன்பதறித்திரையிற்போம்
 புத்துவயதளவும் புத்தியில்லாதிருக்கும்
 பார்ச்சுடப்பில்லாத ஆக்கையிற்பத்துருறையும்
 பழுதுள்ளதின்வயது பெழுபதுவுந்தான்கிப
 பற்பலமாய்த்தானிருக்கும் முற்பதுமாண்டளவில்
 பகவன்கிருபையினால் சுகமாயனுபவிப்பார்
 பருவப்பிராயமது யிருபத்துஐந்தளவும்
 பண்பாயதின்மேலே பெண்சாதிபின்னையென்றும்
 பந்துக்கள்கட்டமென்றுஞ் சொந்தச்சம்மந்தியென்ற
 பங்கமுடனேதளர்வார் தங்களுளம்வைத்தபடி
 பத்தினியேகேளமினி புத்தியில்லாமானிடர்க்குப்
 பருமச்சடலமது யிருமலிலேபோய்விடுமோ
 பம்முஞ்சடலமது தும்மலிலேபோய்விடுமோ
 படுத்திறங்கும்வேளையிலே எடுத்தேறிப்போய்விடுமோ
 பண்பானசடலமதற் கொன்பதுவாசலுண்டு
 பாசமிகவேநிறந்து ஆசையுளபொய்க்குட் டல்
 பருத்தபுழுக்கடிகளும் உருத்தும்மலையுமும்
 பார்த்தகசுமாலம்கும் உத்ததைச்சீரமைத

பாழுஞ்சீரமதை நாளும் பக்கடாது
பச்சைமால்பாதமதை இச்சையுடனேமனதில்
பதித்தட்சதாவென்று துதித்துக்கோவிந்தனென்றால்
பாதகன்செய்யாக்கினைகள் தீதாயொழிந்துவிடும்
பகவன்செயலதினால் சுகமாகவீற்றிருக்கப்
பதிரெல்லமென்றுரைத்தான் மதியுள்ளபாலகனும்
பததினியுஞ்சென்றவுடன் அத்தருணவேளையிலே
மல்லர்கள் பிரகலாதனை ஆக்கினைகள் செய்தல்.

பல்லர்க்கன்சொற்படிக்கு மல்லர்களுந்தானபிடித்து
பற்றியேகொண்டுசென்று சுற்றிரணக்களத்தில்
பலமுள்ளவாளதனால் யிதமாகவெட்டுகையில்
பாலகனும்போது மாலோனைத்தானினைந்து
பண்டுகரிதனக்குஅன்று வந்துகார்த்திகபொல
பண்டீபுரவாசா யின்றயெனைத்தாந்துருள்வாய்
பாதகன்செய்யாக்கினைகள் தீதாயெந்தனுக்கு
பாதித்திருக்காமல் ஆதியுமாதவனே
பார்த்தீபுனையென்று தீதாத்திரங்கள்செய்துநிற்க
படிந்துவெட்டுங்கத்திமது ஒழந்துநெருங்கிவிழ
பார்த்தந்தமல்லர்களுஞ்சேர்ந்து அவனைப்பிடித்து
பலமாகவேயெடுத்து மலைமீதுருட்டிவிட
பாங்குள்ளமைந்தனுக்குத் தீங்கொன்றுலகாணாதல்
பக்குவமாயெடுத்து அக்கினியிற்றள்ளிவிட
பட்டப்பெயர்பெற்ற அட்டகெஜத்தினிட
பாதத்தாலிடறிவிட நீதந்தாற்சாகவில்லை
பண்ணியகொப்பறையில் யெண்ணையவிட்டுஅதில்
பழுக்கவேகாய்ச்சியபின் விழுக்காட்டி விட்டவுடன்

பாந்தமொடுகொப்பறையில் நீந்தியவன் தானிருக்க
பூலகனைத்தானெடுத்து காலனிடவாகனத்தால்
பாய்ந்துகொல்லச்செய்ததிலும் ஆய்ந்தவனுஞ்சாகாமல்
பன்னிருமன்றினையே உன்னித்துதித்துநிற்க
பற்றியேமல்லர்களுங் கற்றாநிற்கட்டியபின்
பரவையெனுஞ்சாகரத்தில் விரைவாகப்போட்டுவிட
பற்பலராமன்செயலால் சுற்றுணைதெப்பமதாய்
பாவித்திருத்தவனும் சேவித்தநாரணனை

பிரகலாதனை துதி.

பாபநாசாமுகூந்தா சாபமதிலேயிறந்த
பாதகனமிரண்மன்செய் சிதான ஆக்கினைகள்
பஞ்சுபோலபறக்கச் சஞ்சலங்களில்லாமல்
பண்ணிவைத்துக்கார்த்தவனை கண்ணனெனுமாதவனை
பதுமாநாபமுகூந்தா மதுகுதனதுளவா
புரணுனுர்த்தவுத்தன் சரணுவிந்தமதால்
பக்தன்பிழைத்தேனையா கர்த்தனேகேசவனை
பதிதபாவனென்று துதிசெய்துநிற்கையிலே
மல்லர்கள் இரணியனிடத்தில் சொல்லுகல்.

பார்த்தந்தமல்லர்களும் காத்திரமாயோடியவர
பூரவையுழ்புவியாளும் இரணியாகரனிட
பக்கமகிற்சென் லுமல்லர் ஒக்கவகையாயுரைக்க
பசாசனிரணியனும் நிகாசாணுமேகேட்டு
பருத்தயிருகண்ணினால் நெறுப்புப்பொறிபறக்க
பார்த்துமேமல்லர்களைக் கீர்த்திபெற்றபாலகனை

பங்குஞ்செய்யாமலேநீ ரிங்குகொண்வொங்கொன்று
பல்லரக்கன்ருன்குற மல்லர்களுஞ்சாகரத்தில்
பாலகணையழைத்துக் காலமதிம்கொண்வேிட
பரமலிங்கன் பத்தனையும் இரணியனுமேபார்த்து
இரணியன் பிரகலாதனனுக்குரைத்தல்.

பருத்தமடிமீதுருத்தி திருந்தமாயென்பெயரை
பரமஸிரியீந்திரனும் பிரமனெடுதேவர்களும்
பாவித்துச்சொல்லவதினற் ஜீவித்துலாகுகிறார்
பிரிந்தவர்கள்கொல்லாவிட்டால் தெரிந்தவரைக்கொன்றிடுவேன்
பாலகாயென்பெயரைச் சீலமுடன்கொல்லுமென்று
பாதகனுஞ்சொன்னவுடன் மாதவன் பத்தனப்போ
பச்சைமுகில்கேனியரைட்கதமாவின்செயலால்
பகிரண்டலோகமெலாந் தகிருண்டுபோயழியும்
பார்த்தவறுக்களெல்லாம் யேர்த்தவுடனையழியும்
பாதாரவிந்தனரி யாதாரமானபதம்
பண்ணுமணியதுபோ லென்னுலளியாது
பதிதபாவன்பதத்தைத் துதிசெய்துநீரிதழும்
பஜனைசெய்தாலுனக்கு வசையென்றும்வாராது
பாதகனையென்பெயரைத் தீதென்றுதள்ளிவிட்டு
பாண்டரங்கன்றன்புகழை வேண்டித் துதித்திருப்பாய்
பாதகனையென்றுரைக்கக் காதினலேகேட்டு
பல்லைக்கடித்தவனைக் கொல்லவென்றுதள்ளிவிட்டு
பார்த்தவுந்தன்றேவனைத் தோத்திரிக்குமாதவனும்
பங்கமதுகெட்டழிந்தோ னென்கிருப்பதென்றரைக்க

பிரகலாதனன் இரணியனுக்கு திருமாலிருக்குமிடஞ்சொல்லுதல்.

பாலகனுங்கேட்டுநின்று ஞாலமுண்டகோலிந்தன்
பண்டரீபுரநாதன் புண்டரீகப்பாதன்
பவகாசன் தன்னிருப்பை விவரமாய்ச்சொல்கிறென்கேள்
பருத்தவெழுதோற்றமதில் வருத்துப்பிறந்திருக்கும்
பருத்ததிலையானைதலை சிருத்ததிலெழும்புகடை

பண்பாகக்கூடியது யென்பத்துநாலுலகத்தும்
பாவாற்றுகிக்குவின் ஓவாத்மாதன்னிடத்தும்
பள்ளிகொள்ளிருப்பிடத்தும் எள்ளிலெண்ணையப்போலும்
பருகிதனிலொளிபோலுஞ் சுருகிதனிலகாரம்போல
பலத்திலேதயிரியம்போல் ஐலத்திலேசேதனம்போல
பாவிற்பெருட்போலும் பூவிலம்ணம்போலவுமே
பாவகனாமக்கினியில் சேவகனும்ணவ்ணம்போல்
பாவிலநெய்ப்போலவுமே ஆலின்மீதேதுயின்றேன்
பத்தர்களிடந்தனிலும் முத்தர்களிடந்தனிலும்
பன்னரியமாதவனும் உன்னிடத்துமென்னிடத்தும்
பரும்பதத்தின்மீதினிலுந் துரும்பதிலும்தூண்கிலும்
பார்த்தவருக்களிலும் யேர்த்துமிகவேயிருப்பான்
பகைவனென்றபெண்ணோதே வகைபரமாவுரைத்தேன்
இரணியன் பிரகலாதனைக் கேட்குதல்.

பாதகனையென்றுரைக்க துகினைத்தத்தான்கேட்டு
பலமாகத்தானெழுந்து கொலுக்கூடமீகிருந்து
பந்தமாய்நீயுரைத்தோன் யிந்தத்தூண் தன்னிலுந்தன்
பகவனிருப்பானே வகையாகச்சொல்லுமென்று
பாதகனுமேவுரைக்கத் தீதில்லான்கேட்டுநின்று
நரசிம்மன் பிரத்தியட்சம்.

பாதகனேநீநினைத்த சோதியமாய்விளங்கும்
பளிங்குகின்றூண்மீதினிலே விளங்குமிகத்தானிருப்பார்
பசாசனையென்றுரைக்க நசாசரனுக்கேட்டெழுந்து
பட்டத்துக்கத்தியிலால் வெட்டிடவேகற்றாணில்
பவுரிகொண்டோகித்துக் கவுரியுமைசோதரனும்
பரமகோவீந்தனுமே நரசிம்மமாகிநிற்க
பாலகனுந்தான்பார்த்து மாலோனே அட்குதனே
பதிபாவனென்று துதிசெய்துநிற்கையிலே
நரசிம்மமூர்த்தி இரணியனைச் சம்மாரஞ்செய்தல்.

பாதகனுமட்போது மாதவனைத்தான்பார்த்து
புண்டொழிந்துசென்றவனே சண்டைசெய்யவாருமெனப்

பன்னகாசனன்பார்த்து அன்னே மேயெழுந்து
 பருதியெனுஞ்சூரினும் தரணிதனிலேபருதி
 பானுவுமப்போது வானுலகினிலேபருதி
 பார்த்தந்தநேரமதில் யேர்த்தவனைத்தான் பிடித்து
 பாசனத்தின்வீட்டினிட வரசற்படிமத்தியிலே
 பாங்காகத்தானிருந்து ஆங்கவனைத்தன்மடியில்
 பலமாயிருத்திவைக்க கலமாகஞானமது
 பாங்குடனேதோன்றியின் ஒங்கிலளந்தவனை
 பார்த்துமேநிசாசானும் தீர்த்தனேவுத்தனுக்குப்
 பதினாறுகையதனால் சதியாயெனைக்கொல்ல
 பாரமோவுந்தனுக்குத் தீரனெயென்றுரைக்க
 பரமநரசிம்மனுமே இரணியனைத்தான் பார்த்து
 பருவமாய்நீயுரைத்தாய் மருபிறவிதன்னிலேநான்
 பந்துச்சிரத்துடனே பெற்றுப்பின்னுந்தனுக்கே
 பருவதத்தைதாங்குகின்ற இருபதுகரங்களுடன்
 பூரவைகுழ்ப்புரியிலே திரேதாயுகந்தனிலே
 பானுலொளிபோலவுமே நானாறுமுளமாக
 பாருலகிலேபிறப்பாய் சீரானமானிடராய்
 பருவமுடனோர்சிறமும் உருவமதிவீரமும்
 பானுபோல்நன்மொழியும் நாலுமுழவுசமுடன்
 பரந்தாமனாமப்போ பிறந்துன்னைக்கொன்றிடுவேன்
 பல்லறக்காவுன்னையிப்போ கொல்லுவேனென்றுரைத்து
 பருத்தகையின்நகத்தால் உருத்தவேநரசிம்மன்
 பருத்தவயற்றைப்பிளந்து பெருத்தகுடல்தானெடுத்து
 பரமார்த்தத்தன் கழுத்தில் ஆரமெனவேயணிந்து
 பாழானவிரணியின சீழாகத்தள்ளிவிட்டு
 பசாசன்குருதியது பசுந்தரையிலேவிருக
 பகவனுந்தான் பார்த்துச் செகந்தினிலேமூட்டையதாய்
 பற்றியேதானிருக்க அத்தருணஞ்சாபமிட்டு
 பாய்ந்துநிசாசாரைச் சாய்ந்துவிழக்கொன்றுவிட்டு
 பருதியடங்குமுன்னே ஒருகொடியிலேயெழுந்து
 பருந்தாகமேயிருந்து பெருங்கடலையுண்டிப்ப
 பதட்டமடங்காமல் உதட்டைக்கடித்தேழுந்து

பார்புவியில்நிறைகயிலே மேர்வுறைவோன்மற்றமுன்ன
பண்ணவர்கனெல்லாரும் கண்ணனைத்தான்றுகித்து
பலகத்தவாசமுடன் பலமாகப்பிழம்புமாரி
பலமாகத்தன்பொழிந்தார் தலயிலிப்போது

நாகிம்மொத்தி பிரகலாதனனுக்கு வேண்டிய வரங்கொடுத்தல்.

பரமசிவனுமே பிரகலாதனையப்போ
பார்த்துனக்குப்பூயிலே எர்த்திருக்கவுத்தனுக்கு
பரவைகுழ்பூயிலே யிருபத்தோர்கதிரயகம்
பட்டமும்செலுந்தி இட்டமுடனேயிருந்து
பரமவைகுத்தமதில் வருகவென்றேயுரைத்து
பச்சைமால்நாணனும் அடிகதனூர்நமெழுந்து
பரமவைகுத்தமதில் தரையுண்டோன்வற்றிருந்தார்
மன்மதன் தன் பத்தினியிருறைத்தல்.

பங்கயக்கண்ணனென்று செங்கண்மாலென்தகப்பன்
பத்தவநாரன்பயின்ற சித்தகலம்மன்மதன்யான்
பாம்பாபரணமுதை வீம்பாகமேலணிந்து
பருத்தசடலைச்சாம்பல் நிருத்தமுடனேயணிந்து
பாயும்புலித்தோலை ஓயாமற்றன்னிடையில்
பருத்தானத்தோலதனை யறித்துமேமேற்போர்த்தி
பசாசுடனேகத்தாடி கசுமாலவோட்டிலேதான்
பார்புவியிற்பிச்சைபுக்கி மேர்வருக்குயின்பாரூர்
பண்ணுத்தவமனை யின்றநான்கென்றழித்து
பார்த்தமுடன்வாரேண்டி சாந்தனியுமங்கையென்று
பஷையிருந்துரைத்தான் சகலகலுமந்நேரம்.

28

14

விளம்பரம்.

இப்புத்தகமும், காசி கயா அயோததி முதலான திவ்ய
கவிகளின் சரித்திரமடங்கிய காகியாத்திரை என்னும் புத்த
கமும், பள்ளிக்கூடப் புத்தகங்களும், புஷ்பாத செட்டியார்
அறுமுகாவலர் அவர்கள் புத்தகங்களும், வேறு தமிழ்ப்
புத்தகங்களும், தெலுங்குப் புத்தகங்களும், கோயமுத்தூர்
பெரியகடைவீதியில் 333-வது இலக்கமுள்ள வீட்டில் புதி
தாகப் புத்தகக் கடைபுற, அச்சுச்சுடரும் வைத்திருக்கும்
சே. ப. வெங்கடசாமி நாயுடு கு. சாமி ரவுத்தா
ஆகிய இவர்களிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். 'அப்சர்வர்'
என்னும் சை அச்சுச்சுடத்தில் புத்தகங்களும், பாங்கிகளுக்
கும் வர்த்தகர்களுக்கும், வினையோருக்கும் வேண்டியபலவித
பார்க்கள், ரகிதங்கள் முதலியவைகளும் சுத்தமாகவும் ஏனைய
அச்சுச்சுடங்களைவிட சரசுமான் கூலிக்கு அச்சிட்டுக்கொடுத்
தப்படும. அன்றியும் கந்திதங்களுக்கு ரூல் இதேதல் புத்தகங்
கட்டுதல் முதலிய வேலைகளும் டேத்தப்படுகிறது.

2361